

KURJER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 18. Listopada V. S. ROKU 1805.

ROSSYA.

S. PETERSBURG SV. 7 listopada. J. J. M. oświadczył najwyższe ukontentowanie Szefowi 7 pólku strzelców GM. Mullerowi 3, za dobre onego ćwiczenie.

W mieście Czerdinie Gubernii Permskiej znajdowały się dawniej szkoły, które upadły, gdy prawie całe miasto pożarem spłonęło. Kupiec Spiridon Ulicki ofiarował znaczną sumę na podniesienie onych; nadto jeszcze skłonił wielu innych obywatelów tejże Gubernii, ażeby się przyłożyli do dzieła pożytecznego krajowi, udziałem swego majątku.

Minister sprawiedliwości X. Łopuchin donosi przynoszącym skargę na z departament Wileńskiego sądu gł. Szlachcicowi Winc. Butlerowi, że bez względu na apelacyą założoną przez następców zmarłego Billewicza w sprawie z Kossakowskim, od wyroku tegoż sądu, dekretowi czyni się zadość; i Szlachciance Satkiewiczowej, iż iey nie dozwolono apellować od dekretu w sprawie z Kossakowską zapadłego: Te skargi nie należą do roztrząśnienia Ministra sprawiedliwości; lecz powinny być zanesione do Senatu.

AUSTRYA.

WIEDEN 9 listopada. D. 5 po południu niedaleko Kimmelbach, przednia straż nieprzyjacielskiej armii z 10 t. żołnierza złożona, atakowała straż tylną wojsk zprzymierzonych. Francuzi positek mieli gotowy, który według wyznania ienców składał się z 30 t. ludzi. Walecząc z największą odwagą, odpieralismy bagnetem następującego nieprzyjaciela; naostatek G. kommanderujący osądził za rzecz przyzwoitą przeysć z pomienionego stanowiska do Moelk, ponieważ odebrał wiadomość, iż liczna Francuzów kolumna idzie w lewą stronę, ażeby z boku zagroziła zprzymierzeńcom.

Wokolicach Lintz miasta zdarzył się przypadek godny uwagi. Stoiący tu na lewym brzegu Dunaju Rot. mistrz Scheibler z 250 jazdy i piechoty, postrzegłszy niedbałą straż u nieprzyjaciół na przeciwnym brzegu, w nocy z d. 4 na 5 przeszedł rzekę, i nietracąc człowieka żadnego, zabrał w niewolę 61 oficerów i żołnierzy, kommandanta i 30 ludzi trupem położył, w domu zamkniętych, który szturmem dobywać musiano; innych ucieczkę noc pokryła. Sam Napoleon, Murat, i cała załoga, gdyż do Lintz d. 3 Davoust, Sault, i Lannes z 3 dywizjami weszli, tak byli potrwożeni napadnięciem niespodziewanym, iż wszyscy miasto opuściwszy, nad Dunajem szykować się zaczęli. Tymczasem szczęśliwy Scheibler powraca na brzeg lewy; Monarcha Francuzki i wodzowie świadkami byli uprowadzenia zdobyczy przez Austryaków zabranej. Zwycięzca w nadgodę odwagi i przeczności został Majorem.

Franciszek z d. 2 udał się do Presburga, i wkrótce ztamtąd powrócił. Seym Węgierski skończył obrady swoje. Magnatowie i deputowani, bez sprzeczek, jednomyślnością postanowili, nieść w ofierze majątek, krew i życie na obronę tronu, konstytucyi, i oyczyzny przeciw nieprzyjacielowi powszechnemu; urzędnikom krajowym dać ściśle zalecenie, ażeby iak najrychlejszy urządzali powszechną insurrekcyą całego narodu, formując korpusy konne i piesze według praw dawnych, które pod najwyższą kommandą Palatina dokazywać mają.

Podobnym sposobem stany Królestwa Czeskiego w czasie nadzwyczajnym zwołane do Pragi, jednomyślnie uradziły, uzbroić wszystkie milicje, iak r. 1800, dać Monarsze majątek i życie wszystkich obywatelów w ofierze, naostatek złożyć na iego potrzeby 4 mill. zł. ryń. pod warunkiem jednak, ażeby ten dar dobrowolny nie zamienił się w coroczną daninę. Sama tylko szlachta i właściciele inni złożyć powinni tę sumę z własnych docho-

dów, nie obciążając wieśniaków i rolników. Nakoniec Arcy X. Raynery pędził do Transylwanii, gdzie iak Cesarski Kommissarz ma zachęcać naród cały do powstania przez pospolite ruszenie. Od Arcy X. Karola nie mamy żadney wiadomości po 3 wiadomych bitwach. Słychać, iż kilka t. żołnierza od armii swojej posłał do Saltzburga, chcąc nieprzyjaciółom wstęp zagrozić do Carinthii. Sam podobno nie przybędzie do Niemiec, gdyż rząd wyraźnie zaprzeczył pogłosce niedawno rozrzuconey o iego oddaleniu się od armii Włoskiej, która obecności wodza doskonałego dziś potrzebuie najbardziej.

Przed końcem ter. m. spodziewamy się widzieć przybywające drugie wojsko posiłkowe G. Buxhewden. Sami gotuiemy się na wszelkie przypadki. Stolica jest przysposobiona do obrony. Synowie obywatelscy różnych stanów z ochotą dopełnili korpusy nowozaciężne; zostało ich wielu, których nad komplet nie przyimowano; ci dobrowolnie ofiarowali się formować nowe bataliony. Mieszczanie wszyscy są porządnie uzbroieni i ćwiczeni; Studenci nawet pod orężem stoją. Cokolwiek w mieście obłożonem być może na przypadki wystawione, wyprawdzamy. Archiwa, Kancellarye, kassy, mennica, wszystko poszło do Czech, Węgier, Morawii. Nie tylko cudzoziemcy opuścili stolicę, iak im kazano, ale też wielu znaczniejszych obywatelów. Trudność w przewiezieniu sprzętów niemała; naięcie 4 koni do Pesth kosztuie 630 zł. ryń.

G. Gottesleben uczynił znamienitą przysługę Monarchii. Widząc porażkę powszechną armii Szwabskiej, bierze regiment huzarski Arcy X. Palatina, i 4 dywizye pólku lekkokonnego Klenau, uchodzi z pośrodku nieprzyjaciół, przebywa góry i rzeki, łamie przeszkody wszelkie; naostatek niepostrzeżony od Francuzów, nie straciwszy człowieka żadnego, staie w Tyrolu. Nadgradzając czyn obywatelski i rycerski tego wodza, Franciszek a darował iemu krzyż orderu Maryi Teresy. Cokolwiek mieliśmy starych i doświadczonych Officyerów, którzy życie spokojne pędzili, wszystkim zalecono stawać na czele uzbroionych ochotników, i być przewodnikami Węgierskich Insurgentów, albotz legionów Czeskich, Śląskich, i Morawskich.

BRYTANNIA W.

LONDYN 7 listopada. D. wczorayszego Admiralicja stolicy naszej doniosła na piśmie, że panowanie narodu po wszystkich morzach, utwierdziło się ieszcze nowem, i nad inne świetniejszém zwycięstwem. Nelson zupełnie poraził flotę Hiszpańsko Francuzką, która z Cadix ruszyła, niedaleko odnogi Trafalgar przy Afrykańskich brzegach. Miał nieprzyjaciel 33 okręta lin. 4 fregaty, z korwety; Angielski wódz liczył 27 lin. 4 fregaty, z korwety. Po 4 godz. bitwie zabralismy 19 okrętów lin. inne do Cadix uszły. Nelson, gdy iuz widział pewne zwycięstwo, kulą z karabina ugodzony poległ. Wódz Francuzkiej floty Villeneuve poymany; Hiszpańskiej Gravina raniony, Alava na powietrze wyleciał, Cisneros wzięty. Tak rzadkie zwycięstwo papiery nasze podniosło natychmiast z proc. Dziś Admiralicja do wiadomości powszechney podała list nast. Adm. Collingwood, który miejsce obioł poległego Nelsona. Pisany jest 24 pazdz. z Trafalgar.

Po zeyściu nieodżałowanem nigdy Lorda Nelson, który na łonie zwycięstwa zawołanego skończył chwalebne życie, moim iest obowiązkiem donieść rządowi; że zmarły kommandant d. 19 został ostrzeżony przez okręta na straży będące, iż nieprzyjacielska flotta port Cadix opuściła. Wiatr był słaby od zachodu; Francuzi i Hiszpani płyneli ku wschodowi. Oddalenie się ich znaczne i mgła gruba, niedozwoliły Anglikom widzieć kędy byli, przez d. 19 i 20. Ruszyliśmy jednak w 10-

goń bez przewłoki. Wkrótce potem Kap. Blackwood oznajmił, iż nieprzyjaciele zmierzają do Gibraltarskiej ciasniny; tam więc pośpieszamy. D. 21 na świtanieustrzegliśmy zprzymierzeńców o mil 7 od przygórka Trafalgar. Wiatr nie odmienił się bynajmniej. Nelson rozkazuje, ażeby flotta na 2 kolumny podzielona płynęła; z których 1 okrętów lin. 12, druga ich 15 liczyła.

Nieprzyjaciele mieli Hiszpańskich okrętów 15, Francuzkich 18; tym hetmanił Villeneuve, pierwszym Gravina; ostatni widząc nas idących do boju, z wielką umysłu przytomnością, pośpiechem, i dokładnością szykował swoje statki. Staneli zaś zprzymierzeńce w pół księżycy, którego środek trzymał Villeneuve; Gravina tylną straż prowadził. Francuzkie okręta z Hiszpańskimi pomieszane były, nie zachowując porządku eskadr rozłączonych. Jak tylko Nelson myśl swoją obawił wszystkim Kapitanom, płyneliśmy ten rozkaz jedyny odebrawszy: walczyć, i linią utrzymywać. Sam Admirał prowadził I kolumnę na okręcie Victory, ia 2 na okręcie Rogal Sovering.

Zaczęła się bitwa o południu. Kolumny nasze wnet przerzwały księżyc nieprzyjaciół, to jest: Nelson przy 10 okręcie, ia przy 12 ich szyku. Wtenczas dopiero walczyliśmy z blizka; dawali odpor mężny zprzymierzeńce, co wielki zaszczyt przynosi ich Officerom. Lecz nakoniec wszystko ustąpić musiało doświadczeniu, stałości, odwadze Anglików; flotta Jerzego 3 zwycięstwo zupełne i chwalebne odniosła. Ogod. 4 niektóre okręta nieprzyjaciół flagę zwiesiły; linia w zupełnym pomieszaniu. Gravina z 10 okrętami i kilka fregat odpłynął do Cadix. Dostało się zwycięzcom 19 okrętów lin. między którymi z Hiszpańskie 1 wielkości, Trinitad od 134 S. Anna od 120 ar. Poymaliśmy 3 Admirałów, Villeneuve z okrętem Bucentaure, Alava, Cisneros; drugi wkrótce umarł z ran odniesionych.

Tu wypadaloby wodzowi dać zaletę rycerstwu swojemu; lecz odwaga i waleczność Anglików wyższa jest nad pochwały wszelkie; jednym duchem tchneły tysiące ludu, starając się dopełnić wiernie, czego po nich oyczyna wymagała. Okręt Francuzki Achilles od 74 ar. spuścił flagę, lecz wkrótce przez niepilność maytków zaiął się ogień; statek na powietrze wyleciał; 200 ginących nieprzyjaciół bity nasze ratowały. Nie mogę zamilczeć waleczności, którą okazał nasz okręt Temeraire od 98 ar. w tej bitwie. Stanął okręt Francuzki z iedney strony, z drugiey Hiszpański; po długiey walce i zaciętey obydwu poddać się musiały.

Tak wielkie i rzadkie zwycięstwo przyiść nie mogło bez obfitego krwi naszej rozlania. Opłakiwać będzie zapewne cała flotta Brytańni W. los smutny Nelsona. Ten bohater, którego imię w dziejach świata niesmiertelne będzie, a prawnukowie nasi z podziwieniem i wdzięcznością wspominać powinni, ia zaś iako przyjaciela żałować będą do zgonu, usnął na łonie zwycięstwa; karabinowa kula pierś iemu lewą przeszła; widząc zgon swój nieuchronny i blizki, przysłał do mnie Officerem z ostatniem pożegnaniem, i skonał. Straciliśmy jeszcze 2 walecznych Kapitanów okrętu Mars, Duff, okrętu Bellerophon, Coote; o śmierci innych nie mam żadney wiadomości. Rozumiem, iż klęska w zabitych Officerach, żołnierzach, i maytkach bardzo wielka będzie; lecz ponieważ po skończoney bitwie zburzyło się morze, i dotąd uspokojone nie jest, nie mogłem zebrać doniesienia od wszystkich okrętów.

Okręt mój Royal Sovering stracił maszty, i do pontonu podobnym został; więc musiałem przenieść flagę na fregatę Euryalus, dla dawania znaków potrzebnych flocie. Wszystkie okręta nasze są nie w najlepszym stanie; wiele jest bez masztów, wszystkie mocno uszkodzone; trzeba było koniecznie zawiać do odnogi Afrykańskiej Trafalgar; niektóre kotwicy nawet nie mogły zarzucić. Mam jednak nadzieję, że w tém miejscu prędko naprawimy Angielskie, a zdobyte usposobiemy przynajmniej do żeglugi dalszey, jeżeli burzliwsza pora i nawałność morską nie przeszkodzi. Kończę pismo powniszowaniem wielkiego zwycięstwa, które do tyłu wieńców laurowych koronę Brytańni W. już okrywających, ten jeszcze niepośledni przydało.

Wkrótce potem, d. 24, z odnogi Trafalgar, pisał drugi raz Collingwood, donosząc Admiralicji, że doznał wielkiego nieszczęścia, którego przewidzieć ludzka roztropność, anież odwrócić nie mógł żaden przemysł i staranie. D. 22 powstał tęgi wiatr połudn. 14 okrętów nieprzyjaciółom wydartych pontonom były podobne; staneli wszystkie niedaleko Royal Sovering. D. 23 po-

wstaie wiatr burzliwy, podnosi się morze; niektóre z wziętych statki, na których nie mieliśmy czasu postawić naszą załogę, uciekły; inne nawałnością uniesione popłynęły ku brzegom Hiszpańskim, gdzie bez wątpienia rozbite lub zatopione zostały. Tymczasem pozostałe zprzymierzeńcom okręta, które w boiu nic albo niewiele były uszkodzone, powracają do nas, pokazując niby gotowość do ataku nowego. Te wszystkie razem przyczyny zniewalają Adm. Collingwood, ażeby z okrętów najniej zepsutych wystawił inną obronę. Lecz gdy nie ustaie burza, zdobyte zaś statki potrzebowały pilney straży; ażeby tych nieprzyjaciół odzyskać nie mógł, rozkazał komendant wszystkie spalić lub zatopić. Tym sposobem zaginęły Trinitad, Anna, Redoutable, Swiftsure. O innych rapport nie wspomina. Villeneuve przeniesiony na statek Angielski; tego i innych Officerów wyższej rangi Collingwood obiecuje przesłać do Anglii, żeby swoją flagę u nóg Jerzego 3 złożyli.

Miał nieprzyjaciół na flocie 4 t. żołnierzy lądowych pod G. Condamine, ten znaleziony na okręcie Adm. Villeneuve, Bucentaure, w niewolę poszedł. Dotąd są urzędowe wiadomości. Według prywatnych, Anglicy w boiu nie stracili nad 500 ludzi zabitych. Z okrętów wziętych 2 uciekły do Cadix z Trafalgar, 9 albo 10 musiały zatonać na brzegu Hiszpańskim, gdy do niego napędzone były wiatrem połudn. Niewiadomo, czyli sam tylko Gravina pokazał się Anglikom d. 23 atakiem grożąc, czyli też przybyła iemu na pomoc eskadra Francuzka Hiszpańska z Carthageny. To pewna, że Collingwood d. 22 całej flocie zwiastował smutną nowinę o stracie Nelsona, cnoty i zasługę rycerza uwielbił, Adm. Northesk dał głośno pochwałę; Anglikom zalecił skła. dać pokorne dzięki przed Tronem Naywyższego, którego potężne ramie dało im zwyciężyć i upokorzyć dumę nieprzyjaciół oyczyny naszej. Naostatek i to niewątpliwa, żeśmy w bitwie tak zaciętey i krwawey nie stracili okrętu żadnego. Dalszych iey skutków czeka narod z niecierpliwością do opisanja trudną.

H I S Z P A N I A

MADRID 26 października. Goniec przybyły z Cadix w 64 god. przyniósł dworowi ważną wiadomość, iż flotta zprzymierzona z portu pod żagle wyszła, w liczbie 33 okrętów lin. Anglicy niedaleko krążyli przez kilka tyg. Gdy nasi wodzowie przedsiębrali nową wyprawę, podobno do morza srodz. dla złączenia się z eskadrami Tulońską i Adm. Salcedo w Carthagenie, Nelson wtenczas stał spokojnie w odnodze Jeremias przy Afrykańskim brzegu z 35 żagłów; lecz ostrzeżony wkrótce o naszych obrótach, poszedł w pogoń ku Gibraltarskiej ciasninie. Co widząc Francuzkie i Hiszpańskie fregaty w tyle zostawione na straży, ognia nieustannie dawać zaczęły, znać dając swoim o zbliżeniu się nieprzyjaciół. Jeżeli Gravina i Francuzki Adm. potrafią złączyć się z eskadrami w Carthagenie gotową, która odebrać musiała rozkaz wyniść na ich spotkanie, wtenczas będą mogli mierzyć się z Anglikami, którzy w swojej flocie liczą 10 okrętów z piętrowych. Bitwa zdaie się w tych okolicznościach nieuchronna; tej los panowanie morza srodz. da stronie zwycięzkiey. G. O Faril odebrał od dworu rozkaz pośpieszyć do Cadix.

T U R C Y A.

CONSTANTINOPOL 1 października. Smutne i pomyślnie na przemian odbiera wiadomości Porta z różnych części Państwa. W iedney stronie, Taher Basza Trebizondy zupełnie porażony przez Ciapan Oglou i Jusufa, stracił wszystko, Harem iego i wszystkie skarby zwycięzca w ofierze przysłał Sułtanowi. W Egipcie wódz Albańczyków Mehemet Aly, nie zginął w gminnym rozruchu, iak rozumiano; ale owszem d. 17 sierpnia poraziwszy Bejów pod Cairem, po krótkim spoczynku atakował ich oboz blizko stolicy mniey pomyślnie, iednak Mammelukowie powtórzonem boiem osłabieni, ustępować musieli w pustynie Arabów błędnych, i do Egiptu wyższego. W drugiey stronie Wehabitowie głowę podnieśli. Medina po długiem oblężeniu przez nich wzięta; dziś zwycięzcy myślą dobywać Mekkę miasto św. a grób W. Proroka zburzyć na zawsze. O czém słysząc Muzułmani, gromadzą się zewsząd pod chorągiew religii, i odsiecz gotują. Naostatek naczelnicy rozbojników Romelii powolnością Dywanu zmiekczeni, zachowują się spokojnie w dzierzawach im dozwolonych. W Serwii

nadchodząca zima Turków i Chrześcian, podobno niechętnych przywiodła do zawieszenia broni na czas niezamierzony.

FRANCYA.

PARYŻ 7 listopada. Opisując Dyrektorom RP. bitwę przez Adm. Brueys przegraną w Abubir, Napoleon wyraził prawdziwie: W tém zdarzeniu, iak w wielu innych, pokazało się widocznie: iż los dając Francuzom nieiakią przewagę na lądzie, dał ją Anglikom na morzu. Widziemy to dzisiaj przez nowe doświadczenie, i przykre, iż Brytania W. pańować na morzu nie przestała. Ruszyli z Cadix zprzymierzeńce; głód ich do tego przywiodł, niewiadomość potęgi nieprzyjacielskiej, czyli też rozkaz wyższy; czas odkrycie. To pewna, żeśmy bitwę zupełnie przegrali, część większą floty zabrał zwycięzca. Słychać, że niektóre okręta uszły z rąk jego do Cadix; kilka innych spalił Collingwood następcą poległego Nelsona; 5 tylko bardzo uszkodzonych miał uprowadzić z Trafalgar, gdy pod żagle wychodził d. 25 pazdz. Czekamy, co o ważnym zdarzeniu powiedzą wodzowie zprzymierzeni.

Pomyślniejszą wiadomość przysłał Massena. D. 29 pazdz. powiada, o god. 5 rano atakować kazałem. G. Seras na lewém skrzydle przeszedł rzekę Adige w Pola; na prawém G. Verdier w Ronco i Albaro; G. Gardane i Duhesme przez most Castel vecchio w Veronie. Uderzyliśmy na góry Val Pantena, i zamek S. Felice. To widząc wódz Austraycki, miasto swoje Veronette opuszcza. Natychmiast palissadę most nowy zasłaniającą zcięto. Dywizya konnych strzelców z G. Espagne, Grenadyerow z G. Partonneaux, rezerwa jazdy pod G. Monnet, i cała dywizya armii pod G. Molitor. przeszły Veronette, i wpadły na drogę do S. Michel prowadzącą, gdzie stała jazda i piechota Austriacka pod zasłoną armat. Jazda Francuzka razy kilka nieprzyjaciół napadała; w którym usiłowaniu silną iey dawali pomoc G. Molitor grenadyerowie. Po długiej bitwie opanowaliśmy nakoniec wioskę S. Michel, nieprzyjaciel ustąpił ku S. Martin; obeymuemy Vago Porto. W tym d. pojmano ienców 1600; 2 arm. zdobyte, Austrayków poległo wielu; z naszej strony mała w zabitych strata; ranionych więcej mamy. Massena daie pochwałę wszystkim dywizyom, oświadczając, iż są godne względów najwyższych. W drugim doniesieniu przez Szwajcary przyslaném, jest wiadomość, że d. 30 bitwę ponowił, stanowiska Colognola i Caldiero zdobył. 2 t. ludu pojmał. (O tych bitwach i nast. d. 31 obacz co napisano w N. 40 z Wiednia)

Martinet jeden z doskonałych inżynierów naszych, prawnuk sławnego rycerza, który pod Ludwikiem 14 bagnety wynalazł w Bayonne, i piechotę Francuzką wyćwiczył pierwszy; niedawno wysłany do Niemiec, ażeby rysował plan bitew stoczonych, iadąc przez kraj Brisgau, od rozbojników został zamordowany. W liczbie ienców Austriackich znalazło się niemało Francuzów. Kazano wszystkim bez indagacyi, sądu, i kary powracać do rodziny swoich. W czém rząd pełni wyraźną wolę Napoleona, który podobnym sposobem pojmanemu oficerowi rodem Francuzowi, gdy broń podnosił przeciw ziomkom, głośno powiedział: powracay co rychley do departamentu twego, i naucz się, iak wiernym być trzeba oyczyźnie.

PRUSSY.

BERLIN 12 listopada. Znaki orderu S. Andrzeja, które Imperator Jmé Rossyjski darował X. Brunświckiemu, są oszacowane 100 t. talarów. Ażeby wieczną została pamiątka bytności tego Monarchy obywatelom Berlińskim, Fryderyk 3 edyktem do urzędów krajowych danym przepisał, iż piękny rynek za mostem Królewskim będący, nazywać się odtąd powinien rynkiem Alexandra; pierwsza zaś ulica, przez którą wiechał do naszej stolicy, nosić będzie imie ulicy Imperatorskiej. Między wszystkimi osobliwościami, iakie tu znalazł Arcy X. Antoni, z nacyzulszém upodobaniem oglądał plac Gwilhelma, na którym Fryderyk W. postawić kazał posagi marmurowe towarzysom nieodstępnyim trudów swoich na wojnie, uczestnikom rycerskiej chwały, z których jedni w bitwach polegli za oyczyznę, iakimi są: Schwerin, Keith, Winterfeld; drudzy ze wszystkich niebezpieczeństw i przypadków wyszedłszy, po zakończoney wojnie 7 letniej zeszli w pokoiu, iacy byli: Seidlitz i Ziethen.

Minister Haugwitz nie wyjechał jeszcze do głównej kwatery Napoleona; jutro podróż zaczyna, niósąc propozycyę ugodliwą. G. Graevenitz został od Króla wy-

znaczony kommandantem woysk Pruskich, które zgromadzą się w Szląsku. Z tutejszey zbroiowni coraz więcej posyłamy wozów z potrzebami obozowemi do armii zastępującej Saxonią niższą, i tey która wkrótce ma wkroczyć do Frankonii.

SZWECYA.

STOCKHOLM 5 listopada. Gustaw Adolf oddając się do Niemiec na czas niezamierzony, postanowił Regencyą, która w niebytności iego ma sprawować rządu Królestwa; składa się z osob nast. Wachtmeister, Ugglas, Cederstroem, Ehrenheim, Asp. Prawie wszystkie regimenta regularne ze Szwecyi przechodzą do Pomernii, nawet Finlandzkie.

RZESZA NIEMIECKA.

HAMELN 14 listopada. G. Barbou śpiesznie napełnia magazyny tey twierdzy, ażeby czekając posiłków od Ministra wojennego Berthier obiecanych, mógł wytrzymać naydłuższe oblężenie. Miastu zapowiedział, iż gdyby dla przeszkod uczynionych od woyska zprzymierzonego, kraj okoliczny dać nie mógł co kazano na potrzebę garnizonu, mieszczanie powinni zastąpić niedostatek. Listy odebrane z obozów Napoleona, utwierdzają go w nadziei, że opuszczonym nie będzie. Te same wychwalają pilność i pospiech X. Murat w ściganiu Austrayków uchodzących do Czech przez Frankonią; nic żołnierza w drodze nie zatrzymało, utrudzenie, zimno, niedostatek żywności i furazów. Strzelce końni i karabinierowie gwardyjscy, dognali w czasie pogoni kasę nieprzyjacielską, w której było 200 t. zł. ryń. Zaden jednak żołnierz nie tknął pieniędzy; wszyscy pospieszali, pełniąc przykładowie powinność stanu i powołania swego.

Niebezpieczeństwo zblizka twierdzy naszej grozić zaczyna. Dziś odbieramy wiadomość, iż legion Niemiecki w Anglii zaciągniony, po szczęśliwej żegludze, przybył do Bremerlehe przy uściu rzeki Weser, i na ląd wysiadł w liczbie 8 t. żołnierza pod G. Don. Słychać, iż ma rozłożyć się między Bremen i Stade, czekając z iedney strony przyścia innych woysk Angielskich, z drugiej przyłączenia się woysk Rossyjskich i Szwedzkich. Co gdy nastąpi, wtenczas zprzymierzeńce przystąpią do oblężenia twierdzy Hameln, albotęz przedsięwzją wyprawę ku Renowi.

MEMMINGEN 6 listopada. G. Wolfskehl coraz bardziej rozszerza się w Szwabii; straż iego w Stokkach. Austraycy znaczne kontrybucyę wybierają. Woyska Bawarskie nie przychodzą na ratunek, iedyna mieszkańców nadzieia w armii Angereau, która wyszedłszy z Friburga, wolnym krokiem przez Rothweil i Villingen zmierza ku nieprzyjacielowi. Wolfskehl nietylko nie ustąpił, owszem zdaie się czynić przygotowania do walnej bitwy z Francuzami. Ten sławny rycerz narodził się w Wurtzburgu. Kawalerya, która ienców Austriackich za Ren odprowadziła, do armii powraca; za nią następuje dywizya woysk Badeńskich, mocą przymierza Napoleonowi oddana. Kommandę najwyższą ma G. Harrant; składa się zaś z 1 batalionu strzelców, 2 batalionów regimentu Margrabiego Ludwika, 1 batalionu regimentu Elektora, 1 batalionu regimentu następcy tronu, dywizyi luzarów, i 6 armat z potrzebnymi kanonierami; co wysztko nie wynosi nad głów 3 t.

SALTZBURG 4 listopada. Bernadotte, Marmont, G. Wrede, z woyskiem Francuzkiem, Batawskiem, i Bawarskiem, rzekę Inn przeszedłszy, gdy ciągneli do kraju naszego, doznali wiele trudności. Czas zimny i słotny, mosty zepsute, złe drogi, nie mogły iednak spóźnić pospiechu; tak ściśle dał rozkazy wodzom Napoleon, ażeby na miejscu zamierzonym stawali; iakoż w d. 5 ubiegli 36 god. drogi. Obiwszy miasto nasze, z którego Arcy X. Elektor przed kilku d. wyjechał do Wiednia, Bernadotte przez Szefa sztabu swojego Leopolda Berthier ogłosić kazał, ażeby obywatele żyli spokojnie, bawiąc się każdy, iak zwykł dotąd, nauką, handlem, rzemiosłem, i gospodarstwem, swawoli wszelkiej zabronił żołnierzowi pod naysrozsza karą. Podziśdzień ieszcze nie narzucono kontrybucyi i rekwizycyi.

Sam wódz najwyższy ieszcze mieszka z nami; woysko rozesał w różne strony. G. Marmont na czele Francuzko Batawskiego pierwszy ruszył ku Austriackim garnicom, ażeby zagroził armii zprzymierzoney nad rzeką Ens od skrzydła lewego. G. Kellermann syn znaiomego

Marszałka poszedł ku Carinthii. Albowiem Francuzi wiadomość odebrali, że od armii Włoskiej Arcy X. Karol przysłał dywizyą, która uważać miała obróty nieprzyjaciół, ażeby nie tak rychło postępowali do granic Wenecyckich, dla podania ręki Massenie. Lecz ta dywizya zkolwiek przyszła, sił potrzebnych nie miała do takiego przedsięwzięcia. Postępujący Kellermann nie znalazł Austryaków oszańcowanych między Lueg i Golling nad 3 t. Niemieszkać atakować ich kazał G. Werle, dobyte okopy; strata z obu stron nie wiadomo; wojsko Hannowerskie 600 jeńców poymało.

Tegoż czasu G. Wrede z Bawarczykami postąpił do granic Tyrolskich. Zagradała drogę do tej prowincyi twierdza Kuffstein; 3 batterye warowne na miejscu wyniosłem założone szturmem dobywać trzeba było. Sprawili się iak żołnierzom przysłało Bawarczykowie, batterye bagnetem dobyte; lecz zwycięzca drogę tę korzyść opłacił. Kommenderujący G. Wrede, namiestnik jego G. Deroi, Półkownik Lessel ranieni, kilku officyerów raniono, zabitych wyznają sami żołnierzy więcej 400, officyerów 5. Dystyngowały się w tej bitwie najbardziej regimenta: Elektora i następcy tronu. Druga dywizya wojsk Bawarskich 8 t. ludu licząca, pod G. Minucci i Marsigli uderzyła na stanowiska Tyrolskie, Mullech i Kniepass; i tu bagnety wszystko dokazał; 250 Austryaków zabrano w niewolę, 2 arm. zdobyto.

W drugiej stronie, Ney który niedawno z Ulm przeszedł do Bawaryi, nie ciągnął do głównych obozów; inne jemu dano przeznaczenie. Ruszając z Landsberg 31 pazdz. z dywizyami zmierzał prosto do Tyrolu, na sławny wąwóz Scharnitz. Jest wiadomość, że to stanowisko obronne dobył, i wkroczył do Innsbruck. Bernadotte wkrótce pośpiesza do Carinthii. To pewna że ten wódz i Ney w Tyrolu mają połączyć siły swoje, i ciągnąć iak najszybciej do Włoskich granic, ażeby Massenie walczącemu z Arcy X. Karolem pomogli. Niewiadome nam obróty Arcy X. Jana w pomienionej prowincyi. Ogromna jego potęga, z dywizyi G. Chasteller, S. Julien, Jellachich, Hiller, Wolfskehl złożona, może położyć tamę nieprzebytą zamiarem i postępowaniu nieprzyjaciół.

MUNICH 6 listopada. Syn Elektora z długiej podróży do obcych krajów powrócił do oycy; obydwaj wkrótce wyjeżdżają do armii Napoleona, o której czynnościach odbieramy wiadomość nast. Gdy już wszystkie dywizye przeszły Inn rzekę w kilku miejscach, nieprzyjaciół opuścił miasto Braunau; twierdza tu jest dość znaczna, do długiego oblężenia przysposobiona. Znaleźliśmy dział 55, kul 40 t. 100 t. f. prochu, wiele ładunków, ołowiu, t. karabinów, t. worów mąki. Domyślano się, iż inne magazyny mieszkańcy rozebrali. Więc pod surowemi karami zalecono wrócić skarbową własność; co wkrótce każdy musiał dopełnić. G. Lauriston niedawno z Cadix przybyły został Gubernatorem w Braunau; tu będzie założony skład obozowych potrzeb i zawad.

Murat prowadząc straż przednią, uyrzał nieprzyjaciela w liczbie 6 t. blisko Ried; jazda odwrót piechoty zasłaniała. Uderzył na czele konnych strzelców i dragonii G. Beaumont, i do ustępu zniewolili; poymano 500 ludu. Murat stanął w Haag; nieprzyjaciół udał się ku Lambach. To się stało d. 31 października. Naza jutrz G. Walthier Wels osadził. W poprzedzającej bitwie G. Bisson raniony; na miejscu jego został komendantem i dywizyi Marsz. Davoust Caffarelli. Davoust zaszedł do Steyer. Michaud prowadząc jazdę Murata do Lintz wkroczył. Tegoż d. Lannes przyłączył się do armii z dywizyami swoimi. W Lintz znaleźliśmy znaczne magazyny, w szpitalach niemało chorych żołnierzy, w kassach znaczną sumę. W Lambach był magazyn soli kilka mill. szacowany. D. 3 główną kwaterę miał Napoleon w tym miejscu. Ziemia śniegiem pokryta, zimno natężone. Przez Bawaryą ciągnie teraz artyllerya ciężka Francuzka do oblężenia twierdz słuząca.

RATISBONA 9 listopada. Wkrótce po oddaleniu się G. Baraguey d' Hilliers z dywizyą dragonii ku granicom Austryackim, W. Marszałek Duroc przybył z Berlina, i nie długo bawiąc pośpieszył do głównej kwatery Napoleona. D. 5 wieczał do miasta Laroche foucault były poseł Francuzki przy dworze Wiedeńskim; przydano jemu dla bezpieczeństwa w podróży Officyera Austryackiego; iechał przez Czechy; gdy przybył do głównej kwatery armii zprzymierzonych, znalazł ludzką gościnność u G. kommenderującego Kutuzow. Zbierać nie chcemy wielorakich pogłosek o czynnościach armii

Napoleona, osadzeniu gór Saltzburgskich i Tyrolskich przez Bawarczyków i Francuzów, obięciu miasta Innsbruck, upewnionem połączeniu Masseny z dywizyami Ney, Bernadotte, Wrede; obiasni wkrótce wszystko doniesienie urzędowe. Napoleon ozdobił orderem legjonu honorowego wielu Officyerów Bawarskich, którzy się dystyngowali najlepiej na kampanii tej. Słychać, że w półowie grudnia m. kongres ma być w Munich zgromadzony, którego zamiarem przywrócenie powszechny spokójności narodom. Elektor Saski nad 15 t. żołnierza nie kazał przygotować do ruszenia w pole; równą tę potęgę uzbroił Elektor Hesse Cassel.

HANNOWER 14 listopada. Chociaż niesie ogłoszenie powszechny, że wojsko Króla i Elektora naszego w Bremerlehe wylądowało, niektórzy jednak temu przeczą, dowodząc, iż wiatr przeciwny flotę odegnał na głębinę. Lecz z drugiej strony coraz więcej regimentów Rosyjskich Elbę przechodzi. Szwedów straż przednią przeprowadziła się w Artlenburgu. Sam Gustaw Adolf jest wkrótce spodziewany w domu wiejskim Ministra Hannowerskiego Kielmansegge. W Hildesheim X. Brunswicki wielkie magazyny założyć kazał.

BATAWSKA RP.

HAGA 9 listopada. Z Londynu wiadomość odbieramy, iż Admiralicya do kawiarni Lloid przesłała, według przyjętego zwyczaju, list pisany z Trafalgar od Adm. Collingwood, w którym donosi o zabiciu Lorda Nelson, poymaniu Admirala Villeneuve, zabraniu 19 okrętów lin. Francuzko Hiszpańskich, i strasznej burzy, która niektórym z wziętych okrętów pozwoliła uciekać, inne zwycięzca zatopił lub spalić musiał, ażeby chwałę tylko nieśmiertelną z wygranej zachował.

Nelson kilka d. przed zgonem na swój okręt Victory zwołał wszystkich Admiratów i Kapitanów, którym pokazał plan bitwy przyszłej prosty i nowy. Zdumiewali się nad wynalazkiem wszyscy, a pełni dobrej nadziei powinność wykonać przyrzekli. Wkrótce potem odesłał do Anglii Adm. Calder, proszącego o sąd wojskowy, który ma być zwołany w Portsmouth; Do Algeru Tunis, i Tripolu wysłał fregatę, dla załatwienia trudności zachodzących między Brytanią W. i rozbojnikami Afrykańskimi.

Sławny w dziejach początkowych rewolucyi Francuzkiej Cazalés gorliwy obrońca tronu i Monarchii, umarł niedawno w Paryżu. Tamże ze Włoch wiadomość przyszła, że Massena po kilku rozprawach bardzo krwawych z Arcy X. Karolem, przeniósł główną kwaterę z Verony do Montebello.

Ponieważ liczne wojska Mocarstw zprzymierzonych zgromadzać się zaczęły w Saxonii niższej, Pruskie zbliżyły się do Batawskich granic, nakoniec Angielskie są w Westfalii spodziewane; wszystkie zaś w czasie bardzo krótkim przejść mogą do kraju naszego; roztropność kazała Batawom i Francuzom wcześniej myśleć o własnej obronie. Brune w d. 14 ma do nas przyprowadzić z Boulogne 30 t. żołnierza. Francuzi nowozaciężni, których do Hannowerskiej twierdzy Hameln Prussacy nie wpuścili, zostają u nas; przysłano wielu podobnych żołnierzy z Belgium, na dopełnienie regimentów. Spodziewamy się znacznego posiłku od Marsz. Lefevre i Kellermann. Naostatek Pensyonarz Schimmelpenninck urządza gwardye narodowe. G. en chef Michaud przeniósł główną kwaterę do Utrechtu, chcąc być blizkim teatru wojennego. Wysokie Stany zgromadziły się na obrady zimowe, dokończyć mając ustawy skarbowe, wojskowe, morskie, i porządkowe dla tej oyczyzny.

Pruskie wojska do Westfalii zebranych pod komendą Elektora Hesse Cassel Feld Marszałka, główną kwaterę założono w Munster. Rząd nasz widząc blizką potrzebę utrzymywania wojsk licznych na obronę kraju, surowie zabronił wywozić zboże i wszelką żywność za granicę. Słychać, iż Prussacy zamysłają wyciągnąć linią demarkacyjną od rzeki Embs do Renu. W Rotterdamie na wodę spuszczo fregatę Diana od 32 armat. Bankier Amsterdamski Hope na potrzebę dworu Madryckiego zaciąga 10 mill. złot. holl. na pół szóstą proc.

D O N I E S I E N I A

Dnia 18 Listopada w N. 41.

Excerpt oświadczenia z Protokołu Potocznego Grodz: Powiatu Wileń: w Dacie niżej wyrażoney zapisanego tegoż czasu pod Poczęcią Grodz: Powiatu tegoż jest wydan. Roku Tysiąc Osmset Piątego Mca Nowembra Dwunastego dnia. Po odwołaniu Sądów Grodz: Powiatu Wileń: przed Aktami Grodz: tegoż Powiatu stawiając osobicie WJPan Jan Dąbkowski oświadczenie niżej wyrażone ku zapisaniu do Protokołu podał. Oświadczenie Imieniem WJP. Jana Dąbkowskiego czyniące się przed Publicznością z następujących pobudek; iż co WJP. Michał Parys Dokumentem własnoręcznym konwencyjnym, nayuroczysciej zlitającemu Delatorowi uręczył i zapisał 6 części całej Sukcesyi, iaką przez oycę swego Adama Parysa z głowy Jana Parysa Dziada swego przez Cessyą formalną ma ustąpioną i przelaną, a nadto obowiązał się tymże Dokumentem z nikim w interesiey czącym się rzeczoney Sukcesyi, bez zlitającego Aktora iako 6 części rekognoskowanego właściciela, nietraktować i przez transakcie nie konkludować. Takowy Dokument konwencyjny w Roku teraz Tysiąc Osmsetnym Piątym Augusta Siedmatego dnia w Pinczowie Dattny z dwoma uproszonymi świadkami sporządzony, a na dniu Dwódziestym Osmym Aug: Anni praesentis w Aktach Ziem: Sandomirskich oblatowany został; mimo iednak powyżey wspomniony wyrażony warunek, ponieważ W. Parys skrytym iakimsi wpływem prowadzony, bez wiadomości żalującego Aktora 6 części właściciela, poważył się nieiako wes z JW. Dąbrowską Starościna Miedziczką i Jey synem następcą o dobra Waki

do Sukcesyi Parysowskiej należące, i iuz Dekretem Ziem: Trockim od którego niepoparta została appellacya przysądzone zawierać tranzakta; przeto żalujący Aktor o takowy niewolny i nieprawny krok W. Parysa solemnie manifestuje i z wydziału 6 części dóbr Waki zprzyległościami sobie należney na fundamencie wspomnianego Dokumentu dochodzić będzie oświadcza, a nadto aby nikt z possesorów dalszych dóbr do Sukcesyi Parysowskiej należących, z W. Michałem Parysem bez wiadomości żalującego Aktora nietraktował i z dnych tranzaktów niezawierał; przez ninieysze Pismo ostrzega; utego oświadczenia podpis takowy. Jan Dąbkowski:

Regencya JK Mości Pruss nowoschodnich Białostocka, zapożywa ninieyszym Ur: Massalskiego bywzego Maiora, a to na instancyą żony tegoż ur: Maryanny Massalskiej, ażeby wprzeciągu trzech Miesięcy a naydaley na terminie w dniu 27 listopada 1805 Roku wyznaczonym, przed Deputowanym Regencyi Referendariusza Trzeszczkowskiego, stawał, na zaniesioną skargę odpowiadał, i dalszą rozprawę, w przypadku niestawiania zaś oczekiwał, że oddalenie się jego złośliwe od żony swojej, za dowiedzione poczytano, małżeństwo rozwiedzione, i stronie powodowej iako stronie niewinney, zachowane będzie zezwolenie do pójścia za innego męża. Według czego ur: Massalski zachować się powinien. w Białymstoku dnia 21 czerwca.

JK Mości Pruss: Nowoschodnich Regencya.

Magistrat Miasta Gubernińskiego Wilna skutkiem nastaley d. 8 praesentium w Sa-

dzie swym rezolucyi, inwentaryą i taxę, wszelkiego po nieżyjącym Janie Sarosieku Kupcu i obywatelu Wileńskim pozostałego; z rozmaitych towarów i ruchomości składającego się majątku przeznaczącej, przez niniejszą awizacyą, z umieszczeniem oney i do Gazety Kraiowej; w celu iawienia się do tegoż pozostałego po nieżyjącym Sarosieku majątku, tak successorów iego, iako też Kredytorów i Pretensorów z dowodami w magistracie niniejszym Magistrat Wileński wszystkich w ogólnosci zawiadamia. Datt na Ratuszu Wileńskim Roku 1805 Miesiąca Nowembra 15 dnia.

Roku 1805 Mscia 8bra 10 dnia. Na roczkach Septembrowych Grodz: Powiatu Kobr: porządkiem prawa i uniwersalnym rządowych w Imieniu i powadze Najjaśniejszego Imper: Jegomości na zwykłym sądom miejscu w Mieście Jego Imper: Mości Kobryniu agitujących się przed nami Tadeuszem Wereszczaką Prezydentem, Dominikiem Suzinem Sędzią, Antonim Pachniewskim Pisarzem Urzędnikami Sądowemi Grodz: Ptu Kobr: starszyszy osobistście W.P. Jakób Kossakowski oświadczenie ręką własną J.W. Jana Kazimierza Makowieckiego Kaszt: Słomim podpisane w roku ter. 1805 Mca 8bra 6 dnia uczynione na papierze sztemplowym ceny 30 kop: pisane do akt podał, którego wyrazy następujące: Kazimierz Makowiecki Kaszt: Słomim: Kawaler orderów Orła białego i S. Stanisława czynię przed całą powszechnością niniejsze moje oświadczenie, iż w Roku teraz: będącemu mnie w Wilnie na kuracyi w czasie moiey choroby, skradzione zostały dwa blankieta, i kiedy mnie dziś dochodzi wiadomość, że ktos za onymi ma domnie pretensyą za jednym o sumnę 5 t. rubli za drugim o sumnę 3 t. rubli mniej lub więcej, że ja Makowiecki niebrałem pieniędzy, a ztym ukłobym się znaydować mogły nikomu nie jestem obowiązany płacić, że o takową nie była należność nikt mi domnie samego ani do moich Successorów niemoże żadać firmować pretensyi, że te blan-

kieta w słabości moiey sposobem wyrażającym się skradzione zostały, żeby tedy o tym każdy wiedział i onych iako niezna- czących pod żadnym pretextem i w żadnym rachunku nieprzyjmował, wszystkich w powszechnosci ostrzegłszy na dowód większy niniejsze moje oświadczenie własną ręką podpisać, pisan w Opolu Roku 1805 Mca 8bra 6 dnia. W tego oświadczenia podpis takowy Jan Kazimierz Makowiecki Kasztelan Słomimski Kawaler orderów Polskich. Które to oświadczenie przez wyż wyrażoną osobę do akt podane jest w księgi Sądowe wieczyste Grodz: Powiatu Kobryńskiego przyjęte i co do słowa w pisane. z których i ten wypis stronie rekwirującej urzędownie jest wydan.

Gdy Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej w skutek uprzedniej decyzyi swoiey w d. 22 8bra 1803 Roku nastaley na rozpoznanie wszelkich pretensyow zastosowanych do zeszlých Ignacego i Franciszka Kurzenieckich Dekretem w d. 5 8bra idącego Roku nazaczył Ziemstwo Brzeskie z cofnięciem nastaley w tey mierze wyroków oraz rozpoczętych w innych Jurydykcyach procederow, obwieszcza ztym wszystkich Kredytorów i Pretensorów do pemienionych dóbr ubiegających się, iżby celem odebrania w pretensyach swoich satisfkcyi stawali się ku rozprawie w Sądzie Ziemskim Powiatu Brzeskiego prawnym porządkiem. Datum w Grodnie 1805 Roku 8bra 13 d.

Michał Grabowski Adwokat subseliow Wileńskich mając od wielu stron powierzone sobie interessa do Sprawy konkurrowey JP. Müllera Burn: Wileń: w Ziem: Wileńskim odchodzący, gdy o przemieszkowaniu tychże Aktorów nie wie, a Dekret już oczewiscie na dniu 30 Mscia 8bra został promulgowanym, przeto dla własnego stron interessa uprasza wszystkich którzy mu interessa powierzyli, aby się jak nayrychley do niego nadglosili a respektiwe każdego kategorii odbiorą od niego wiadomość.